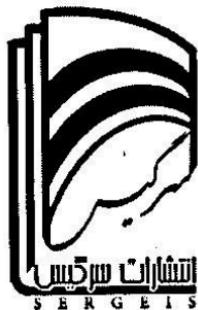

در حسرت دیدار

دکتر داود

عنوان و نام پدیدآور	داود ادی، ۱۳۲۹	سرشناسه:
مشخصات نشر	در حسرت دیدار/عبدیشو داود عبدالله کندی، ویراستار؛ محمد محمدی	
مشخصات ظاهری	تهران: انتشارات سرگیس، ۱۴۰۳.	
شابک	۱۳۳۲ : ۰۵/۲۱×۱۴/۵ س.م.	
وضعیت فهرست‌نویس	۹۷۸-۶۰۰-۸۰۸۶-۹۶-۳	
موضوع	فیبا	
موضوع	داستان‌های فارسی -- قرن ۱۵	
ردیفه‌بندی کنگره	Persian fiction -- 21st century	
ردیفه‌بندی دیوی	PIR۸۳۴۴	
شماره کتاب‌شناسی ملی	۸۴۳۲۲۶۴	

انتشارات سِرگیس

ذیسته: عبدالیشو داود عبدالله کندی

ناشر: سِرگیس

ویراستار: محمد محمدی

چاپخانه: ترانه

تیراز: ۱ - جلد

بها: ۱۶۸۰۰۰ تومان

نوبت و سال چاپ: اول چیز ۱۴۰۴

شابک: ۹۶-۳-۸۰۸۶-۶۰۰-۸

www.sergispublishing.com

Email: Sergispress@gmail.com

آدرس: میدان انقلاب، خیابان منیری جاوید، نبش کوچه نوروز پلاک ۵۱ طبقه همکف واحد د

تلفن: ۰۹۱۲-۰۱۳۶۲۸۹ - ۰۲۱-۶۶۴۸۱۹۱۶ - همراه: ۰۹۱۲-۰۱۳۶۲۸۹

هرگونه استفاده از جلد و متن کتاب (اعم از زیراکس، بازنویسی، ضبط کامپیوتری، تهیه CD) بدون اجازه کتبی ناشر و مؤلف ممنوع است و در صورت مشاهده از متخلصان به موجب بندۀ از ماده ۲ قانون حمایت از مؤلفان، مصنفوان و هنرمندان تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرند.

مقدمه:

حکایت‌های روایت شده در کتاب، (کوچ ۱۹۱۱) واقعیت داشته و نویسنده کتاب که روایت کننده این اتفاقات می‌باشد به دلایلی از آوردن اسامی واقعی انسان‌ها و مکان‌ها پرهیز نموده است. حکایت، باز مانده برای نویسنده این کتاب اتفاق افتاده و بدون هیچ دخل و تصرفی روایت شده. حکایت گم شده را در سال‌های بسیار دور یک نفر گرد مهابادی که برادر باران، محسوب می‌شود برای نویسنده نقل می‌کند. در این حکایت تلاش بر این بود که نویسنده نسبت به حکایت شده وفادار مانده و کمتر از بکار بردن تخیل اسفاد نماید. اما داستان نرگس کمی متفاوت است. در واقع حکایت نرگس از مرکب دو روایت شکل گرفته که نقش تخیل نسبت به دو حکایت دیگر کمی بیشتر است. اما هدف از به رشتہ تحریر در آوردن این حکایت‌ها از نظر راوی باز در دن گوشه‌ای از وقایع بسیار تلخ و خونین جنگ جهانی اول برای آشوری‌ها بیه می‌باشد که به طریقی می‌باشد در تاریخ ثبت می‌شد. البته کمبوده و نتایج ضعف در این کتاب بسیار خواهد بود زیرا نویسنده این حکایت‌ها سروهای نبوده و تجربه زیادی در نویسنده‌گی نداشته و فقط عدم فراموشی این وقایع انگیزه واقعی این اقدام بوده است. راوی حکایت‌ها امیدوار است که خوانندگان محترم کمبودهای موجود در این کتاب را با بزرگواری خود نادیده گرفته و خواهند بخشید. در اینجا لازم است از همه کسانی که چه با تشویق و ایجاد انگیزه و یا همکاری در اصلاح نوشتاری اینجانب را باری نموده و به نحوی در تکامل این کتاب مؤثر بوده‌اند نهایت سپاسگزاری خود را ابراز نمایم.

ادی داود

۰۹۳۷-۹۳۱۲۱۱۵

پیشگفتار

نظر بر این که حکایت‌های روایت شده در این کتاب، مشتی از خروار هستند که در هنگام کوچ بسیار تلخ و اجباری ۱۹۱۸ آشوری‌های ارومیه به سوی عراق املاع افتدند، لذا برای آگاهی جوانان و آن عده از خوانندگان عزیزی که اطلاعاتی نداشتند را ارتباط با حوادث آن ایام ندارند لازم دانستم که اشاراتی هر چند کوتاه به ناماگامی‌های جنگ جهانی اول در منطقه آذربایجان غربی به خصوص ارزو داشته باشم.

جنگ جهانی اول در سال ۱۹۱۴ بین قوای متحده‌نما: آلمان، اتریش، عثمانی (ترکیه)، و نیروهای متفقین: بریتانیا، روسیه، و صربستان شروع و در سال ۱۹۱۸ با شکست نیروهای متحده‌نما پایان یافت. در این جنگ خانمان سوز، امپراطوری‌های آلمان، اتریش، عثمانی، مجارستان و روسیه منحل شده، و تعداد ۱۷,۵۰۰,۰۰۰ نفر نظامی و غیرنظامی از طرفین کشته شدند. در درگیری‌های نیروهای روسیه و عثمانی، مسیحیان ساکن در امپراتوری عثمانی شامل: ارامنه، آشوری‌ها و یونانی‌ها به خاطر اختلافات ملی و مذهبی و همچنین شرایط جنگی در منطقه، با حکومت مرکزی درگیر شده که در نتیجه به قتل عام معروف ۱۹۱۵ انجامید که طبق بعضی از روایات ۱,۵۰۰,۰۰۰ ارمنی، ۷۵۰,۰۰۰ آشوری (سریانی) و ۲۰۰,۰۰۰ یونانی در این حوادث به قتل رسیدند و ادامه این کشتار باعث شد که هزاران نفر از ارامنه و آشوری‌های ساکن استان‌های شرق امپراطوری عثمانی به غیر

از سریانی‌های ساکن استان ماردین ناخواسته از طریق خوی و سلماس به ارومیه سرازیر شوند.

حوادث فوق زمانی در ایران اتفاق می‌افتد که حکومت مرکزی زمان قاجار بسیار ضعیف بوده و کنترل چندانی بر ایران وبالاخص استان آذربایجان غربی ندارد. در این زمان نیروهای عثمانی، روسی و انگلیسی در استان‌های، آذربایجان غربی و شرقی، کردستان، زنجان، همدان و... حضور دارند. با این شرایط، دورازدهن نبود که ورود هزاران نفر گرسنه و بی‌خانمان و تا حدودی مسی، مشکلاتی را برای مردم ارومیه و حومه آن به همراه خواهند آورد و بدراهن که در این ایام که جنگ بین نیروهای روسیه تزاری و امپراتوری عثمانی دارد، تعداد زیادی از سربازان روسیه به همراه گروهی از ارامنه و نسطوریان ساکن غیربومی در ارومیه و شهرهای اطراف آن با قوای عثمانی و وابستگان داخلی داعی بودند و در این حوادث و اتفاقات، افراد محلی نیز آسیب‌های جانی را می‌خواهند. در گیری و نارماهی‌ها در منطقه ارومیه در ریاد ادامه داشت تا شانزدهم مارس ۱۹۱۸، برابر با بیست پنجم اسفند ۱۲۹۶، که مارشمعون رهبر مذهبی کلیسای شرق آشوری به دعوت سمیتکو (یکی از رهبران قبایل کرد منطقه) با تعداد زیای از افراد مسلح جهت تبادل نظر در آتار^۱ - با رویدادهای منطقه راهی روستای چهريق، در نزدیکی کهنه شهر سلماس می‌شود. اما سمیتکو که نقشه قتل مارشمعون و همراهان وی را در سر داشت بعد از ملاقات و پیان مذاکرات مهمانان خود را به رگبار گلوله بسته و رهبر مذهبی آشوری‌ها مارشمعون و تعداد زیادی از همراهان وی (حدود یکصد و پنجاه نفر) را به قتل می‌رساند. پس از انتشار خبر قتل رهبر مذهبی آشوری‌ها، کشتار و نارماهی‌ها در اطراف ارومیه و سلماس چندبرابر گردیده و تعداد زیادی از افراد بی‌گناه نیز در حوادث تلغی و ناگوار آن ایام جان خود را از دست می‌دهند. یکی از مهمترین حوادث تأثیرگذار در جنگ جهانی اول، وقوع انقلاب

اکتبر ۱۹۱۷ در روسیه بود که با سقوط امپراطوری تزاری روسیه و تشکیل اتحاد جماهیر شوروی تغییراتی اساسی در سیاست داخلی و خارجی روسیه سابق اتفاق افتاد از جمله: کنار کشیدن نیروهای خود از جبهه‌های نبرد با قوای عثمانی، عقبنشینی نیروهای شوروی از مقابل قوای عثمانی ضربه سنگینی بر آشوری‌ها و ارمنه غیربومی که در گیر جنگ با نیروهای عثمانی بودند وارد آورد؛ زیرا دیگر تأمین اسلحه برای آنان با دشواری انجام می‌گرفت و آنان در مقابل قوای امپراطوری عثمانی بسیار آسیب‌پذیر شده بودند. جنگ و ریزه^۱ به طور پراکنده بین نیروهای مתחاصم در ارومیه و شهرها و روستا‌ی اطراف آن ادامه داشت تا روز دهم ژوئیه ۱۹۱۸ که یک هواپیما به خلبانی پنجه سون از طرف زنگال دسترویل فرمانده نیروهای انگلیسی مستقر در قزوین یام آرد که آشوری‌ها برای تأمین اسلحه نیروهای خود باید به سوی محل مستقر نیروهای انگلیسی در صائین قلعه (شاھین‌دز) حرکت نمایند و یک روز بعد از آن اتفاق آقا پتروس فرمانده نیروهای آشوری با یک هزار سوار راهی صائین قلعه می‌شود و پس از عبور از خطوط دفاعی لشکر ششم عثمانی مستقر در ساوجبلاغ (مهاباد) و در گیری‌های پراکنده بالآخره خود را به صائین قلعه می‌ساند، اما در کمال ناباوری نیروهای انگلیسی را در آنجا نمی‌یابد در همین زمان خبر نزدیک شدن قوای عثمانی از مسیر سلماس به سوی ارومیه شدیداً سوری‌ها و ارمنه ساکن منطقه را در غیاب نیروهای مسلح نگران کرده که در نتیجه هشتم مرداد ۱۲۹۷/۱۹۱۸ برابر با ۱۰ آگوست کوچ بزرگ و اجباری آشوری‌ها و ارمنه به خاطر ترس از قتل عام به دست نیروهای عثمانی آغاز می‌شود در این کوچ به روایتی هفتاد و پنج هزار نفر از زن، مرد، پیر، جوان و کودکان شیرخوار به همراه احشام که اکثریت آنان با پای پیاده و اقلیتی با گاری، تمام داشته‌های خود را از منازل، باغ‌های انگور، زمین‌های کشاورزی و... را پشت سر گذاشت و بر خلاف میل خود، به سوی ناکجا آباد راهی

می‌شوند. در طول راه، کوچ‌کنندگان مورد تعقیب و تعرض نیروهای مسلح عثمانی واقع شده و در بعضی موارد گروههای بومی مسلح و راهزنان نیز بر این کاروان بی‌دفاع حمله کرده و تعداد زیادی را کشته و زخمی می‌نمایند. از جمله یکی از این درگیری‌ها در نزدیکی ساوجبلاغ اتفاق می‌افتد؛ اما مهمترین و شدیدترین حملات به کاروان کوچ‌کننده در سوگلی تپه (سولی تپه) در نزدیکی شهر میاندوآب ثبت شده است. در این یورش نیروهای مسلح محلی به فرماندهی مجده‌السلطنه با نقشه قبلي کاروان کوچ‌کنندگان را به محاصره درآورده و از بالای تپه، باران گلوله توب و غنّه بر سر کوچ‌کنندگان بی‌دفاع آغاز می‌شود، به روایتی این کشtar چند ساعت به ول می‌انجامد و لوله توب مهاجمین از شدت شلیک داغ شده و ترک برداشت می‌کارد. در این حادثه هزاران تن از زنان، مردان، و کودکان بی‌دفاع کشته، رحمان، و همچنین تعداد زیادی به اطراف فرار کرده و از کاروان و فامیل خود برداشده و در نهایت به اسارت نیروهای مهاجم درآمده و دیگر هرگز به اعماق خانواده برنمی‌گردند. اما وقوع حوادث تلخ به همین‌جا خاتمه نیافته و بار دیگر کاروان خسته و گرسنه آشوری‌ها در صائین قلعه مورد حمله مهاجمین محلی درار گرفته و باز هم تعداد زیادی کشته، زخمی و اسیر می‌شوند و بدتر اینکه نیروهای انگلیسی نیز صائین قلعه را ترک نموده و به بیجار نقل‌مکان نمودند، خلاصه بازماندگان این کوچ حدوداً بیست نه هزار نفر از عزیزان خود را در این مسیر ازدستداده و در نهایت به شهرهای موصل و بعقوبه و... در عراق می‌رسند و چند سالی را در کمپ‌های آماده شده توسط انگلیسی‌ها به سختی سپری نموده و بعد به مرور آشوری‌های ایران به روستاهای خود در ارومیه بر می‌گردند.